

Derfor fikk de

Budstikka

KULTUR

Lørdag 3. september 2016 29

Årets revyprisutdeling er historisk

Skyhøyt nivå på prestasjonene gjorde jobben vanskelig for juryen da det skulle kåres vinnere blant skolerevyene.

Hele fire av de åtte revyene som ble spilt i løpet av januar, februar og mars oppnådde høyeste antall øyne på terningen.

Og Budstikkas anmeldere sparte ikke på godordene i sine omtaler

av det de så elever på videregående skoler levere i kraft av skuespill, musikk, dans og sang.

Dermed dukket dilemmaet opp på juryens bord. Skulle man gi premien til én av revyene med toppkarakter? Og i så fall, hvem av dem?

Eller burde alle de fire «sekserevyene» belønnes med pris? – Vi valgte til slutt å juble med

alle de fire revyene som fikk sekser på terningen. Det er hyggelig for Budstikka å være med på å støtte opp om det ungdommen får til, sier ansvarlig redaktør Kjersti Sortland i Budstikka.

Diplom og annonsepenger

Premien til de fire revyene – Nadderud, Sandvika, Rud og Asker – er et diplom, samt 15.000 kroner

til annonsering i Budstikka for neste års revy.

Årets tildeling er historisk i den forstand at det aldri har vært delt ut honnør til fire revyer samme år i løpet av de ti årene Budstikkas har delt ut skolerevypris. Kun to ganger er to revyer hedret samme år siden første utdeling i 2007.

Jørgen Dahl Kristensen
jdk@budstikka.no

UNDERHOLDNING: Skolerevyene skapte stor begeistring blant anmeldere og publikum. FOTO: KNUT BJERKE

Derfor fikk de

Her kan du lese hvorfor våre anmeldere ga de fire skolerevyene toppkarakter.

1 Når du ser så du griner er det bra revy. Slik er årets Nadderud-produkt. Flere ganger under Nadderudrevyen tapning 2016, er det plent umulig å ikke gi seg over. Det er bare å la seg overmanne av en gjeng som leverer på høyeste nivå.

Det er variasjon over de ulike numrene, levende og intens spill, høyt tempo, strålende koreografi – og overgang som gled lik smør utover ei varm brødkjive. Pingviner, disse underlige sjarmerende vaggende vesenene, var revyens gjennomgangsfigu-

rer. Det handlet om å gi et bilde på menneskers trang til flokkmentalitet. Nå skal det sies at revyen dreide seg særs lite om pingviner, og det var helt greit. Kjøpt dundret man av sted langt utenfor fugleriket.

Vi møtte familien der det å bli med på russebus, altså den flokken, sto høyt på dagsorden. Mor og far var i hvert fall levende opptatt av det. Vi møtte to som var blitt meget opptatt av David Bowie etter hans død. Alle andre var jo det. Men de hadde ikke peiling. Bowie var ikke tromme-

slager for å si det sånn. Så kom selveste Sylvi Listhaug inn på scenen, og det var som den noe omdiskuterte minister var på plass på Nadderud. Herlig fremført. Demonstrantene mot pels, som ønsket en pelsfri bykjærne i Oslo, var et ørlite spark i retning «de grønne». Revyngjengen klarte også å lage noen til dels fantastisk bra scenetablåer.

For eksempel da de gjenskapte en Black Friday-kø, eller da de skulle redde en mobil fra å gå i knas. På den første var det spekket med originaler, på den andre

frøs de scenebildet og fikk inn både Røde Kors og ordensmakt med sperrebånd, mens mobilene var på vei mot moder jord. Nydelig laget, men må oppleves. Ord blir fattige som det heter.

De sparket også mot flyktningproblematikken, der godhjertede nordmenn tok imot syriske barn, men lot en au pair fra et annet land ta seg av ungen. Au pair-en bodde for øvrig i et telt i hagen.

Og de lagde sin helt egen versjon av Sammen for livet. Der artister og kjendiser som Åge Aleksandersen og Olav Thon,

pluss en drøss til sang til inntekt for mobbeofferet Torgrim. Jo da, ble det ganske så trivelig å være i salen. Det var utrolig moro.

En annen var da vi fikk oppleve hva en hund tenkte om saker og ting. Meget bra spilt av «den firbente». Trollpakket på nett fikk sitt. Vi fikk høyrevridd satire. Og da de rullet inn en gjeng funksjonshemmede som skulle lage show mot sin vilje, kom latterårene gitt. Å få folk til å le av sånt skaper ettertanke, og er meget godt revyhåndverk.

Anmeldt av Eyvind S. Menne

2 Sandvikarevyen lager en forrykende revyfest av store samfunnspolitiske spørsmål og lar optimismen seire. «Polene smelter, regnskogen brytes ned. Folkegrupper tvinges til å bryte opp og flykte over landegrensene. Før spiste folk grøt, nå skal alle ha taco. Optimisme erstattes av oppsigelser. Vi lever i en tid preget av forandring. Vi lever i en brytningstid», heter det i åpningssekvensen.

23 innslag uten svakheter holder salen i kok forestillingen gjennom. Med ekstremt gode skuespillere, bra sangere og godt koreografierte, dyktige dansere er dette et revyfyrværkeri. Musikken blir servert av bandet «Los Bandsnidos», som byr på et stort repertoar. Lys, lyd, scenografi og gjennomførte kostymer gjør pakken fullkommen. «Brytningstid» tar opp klimabekymringene. Hva gjør vi

nordmenn, som er født med ski på beina, når snøen forsvinner? «Blir dette menneskenes svanesang?» Og flyktningkrisen «Skal porten stenges eller kjøres vid?» At samfunnsendringer går fortere og fortene vises i det elleville met mellom en ualmennlig foroverlent og stresset bussjåfør og hans mer avslappede kollega. Vi får også se hvordan Statol-ledelsen forsøker nedbemanning på morsomt

vis og hvordan Telenor-ledelsen tenker når de ansetter en mann med falsk cv, som hverken har mastergrad eller rygggrad, fremfor kvinnen med solid utdannelse. «Audition» er en hilsen til skolens rektor som startet russebusdebatten i Budstikka i fjor. Mange vil nok også kjenne seg igjen i familiedramaet «Friår». Der datteren vil finne sine egen vei, vekst fra foreldrenes mas om trygghet og

karriere. Morsomt også da en it-nerd kommer seg inn i himmelen og prøver å overbevise Gud og englene om at de har et ubeskyttet sky-system. Det er ikke oppdatert siden Det nye testamentet. «Dere bør heller gå over til iCloud.», mener hun. Tilpassing av ungdommens store styrke. Revyen overbeviser om at fremtiden er i de beste hender.

Anmeldt av Nina Abrahamsen

3 Det er tempo og timing fra første minutt på Rudrevyen. «Game over» er lagt til en digital visuell spillverden. Det er med temaet «å tape» at revygruppen klarer å vinne publikum fra start til mål. «Hver dag er det noen som taper i livet, taper en diskusjon, taper i et spill, taper besinnelsen, taper makt, taper ære eller taper verdighet.» Dette er rammen alle sketsjer og numre, fra Level 1 til Level 13, skal holde seg innenfor. Og det funker fint.

Her er flust med aktuelle temaer. Vi får et innblikk i hva som foregår i hodene på nett-trollene, de som sitter hjemme og hets på Facebook. Det er ikke vakkert. Eller det statsminister Erna strever med på hjemmefronten og hvorfor hun flykter inn i Candy Crush-verdenen i sofakroken: En hysterisk morsom Halvor Schultz er den umodne ektemannen Sindre.

Genial er også sketsjen om Miljøpartiet de Grønnes bortforklaringsteknikker. Et ellevilt

krisemøte i Frp, med Siv Jensen, Carl og Eli Hagen. Sistnevnte med hamburgerrygg i sveisen og i taket en svevende gummibåt med flyktninger. Frp finner en måte å snu flyktningstragedien til egen fordel. Uten at det blir ufint. Russebusaudition og ekskludering, kjent fra Budstikkas spalter, var viet et stort nummer, og det er tøffe saker den stakkars russejenta går gjennom for å få være med på russebus: Drepe fire høner med en gaffel, svømme med hvithai eller få sin

egen farmor til å prøve kokain, blant annet. Hun klarer alle de 50 punktene, men får likevel ikke være med på bussen: Hun er for nerdete og lite pen.

Underveis gir et 15-mannsorkester, gode dansere og et særdeles proff kor det hele et ekstra trøkk. Store sangprestasjoner imponerer, spesielt Margrete Skretting Bergset og Håvard Jacwitz, som også er svært gode skuespillere. Det er de ikke alene om. Samtlige skuespillere gjør en imponerende inn-

sats, spesielt kommer det frem i Kirkens Statistiske sentralbyrå, Norsk kafékultur, Eventyrene om Lise-Lotte, Anonymous mot arbeidsledigheten og det ellevite avslutningsnummeret «Skui Barneteater presenterer Karlsson på taket».

Tempo og timing, scenografi, lyd og lys er veldig bra. Eventuelle små rusk i maskineriet må man lete etter med lupe. Dette er skolerevy, laget av videregående elever.

Anmeldt av Nina Abrahamsen

4 Askerrevyen holder seg til tema. Det betyr morsomt og poengterte stemmer. For dette handler om stemmer vi ikke nødvendigvis hører, og om stemmer på nye måter.

Tekstene tar oss til sosiale medier. Bandet dundrer forestillingen sammen. Danserne er energisk dyktige. Asker-eleven imponerer med kvalitet i alle ledd. Og det kan de være stolte av, for denne revyen er

kun laget av elevene selv, uten innleide tekstforfattere eller instruktører. Resultatet er en stram, elegant og overraskende sceneopplevelse. Skuespillerne har god kommunikasjon med publikum. Det tjener de på.

Revyen starter med kor, dans og skuespill – og en Leo Ajkic-kopi på scenen. Og fortsetter i stemmelokalet hvor en innvandrert fortvilet forsøker å gjøre sin plikt, uten å komme

gjennom nåløyet. Selv med sertifikater på alt fra skikurs til grunnkurs i vaffelsteking, ender det med at stakkaren blir utvist på grunn av manglende skuterlisens. Revyen drar kulturkonflikten langt, med useriøse krav og ironi blir det komisk.

I andre akt triller perlene, som i filmen Tourettes Triplets hvor både terapeut og pasienter bryter ut i ticks, og krampes blir til rock. Og Instagram-mennene

som må slette apper for å få plass til bilder av sin kjære. Selv med falske profiler hvor de sier fantastiske ting til dama, blir de skilt. Og så har vi Justin Bieber-fansen som er blitt bestemor, og bruker Google translate for å fortelle barnebarnet om vernet hun helte på scenen og fikk stoppet en konsert!

Det blir også komisk når Hitler søker opptak på russebusen, og døden synger «Levva livet»

for poden, mens han promotere likkister. Flere enkeltprestasjoner kan nevnes: Carmina Granly i The Voice, bak breiale dommere. Eva Fevang har godt lag med koret, som ga revyen en ekstra dimensjon. Og Øyvind Asplin gjorde strålende dansetrikks. Dansen var godt timet med musikken, og lyset ga effekt til luftige hopp. Detaljene imponerer i en sterk revy.

Anmeldt av Sonia Anita Jensen